

DOSSIER DE PREMSA

TÍTOL: LA NEVADA DEL CUCUT
AUTORA: BLANCA BUSQUETS
SEGELL: ROSA DELS VENTS
PUBLICACIÓ: NOVEMBRE 2010
PÀGINES: 256
PVP:17,90€

Una dona que va viure fa cent anys escriu d'amagat a la llum d'una espelma en un lloc perdut de Catalunya. Les seves lletres la lligaran, amb fil invisible, a una altra dona del segle XXI que tampoc pot viure sense escriure. Tan sols elles dues veuen un poble nevad en un quadre que aparentment només té taques...

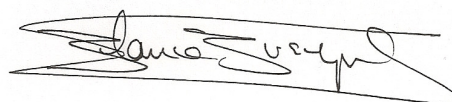
La novel·la explica dues històries paral·leles; per una banda la de la Lali, una noia jove que va patir *bulling* a l'escola i que sembla que no acaba de trobar el seu lloc al món fins que els seus pares se separen i se'n va a la Carena (un poble de muntanya) amb el seu pare. Allà trobarà els escrits de la seva besàvia i descobrirà un assumpte tèrbol que havia dividit dues famílies durant dècades.

Per una altra banda, la Tònia, la besàvia de la Lali, una dona intrèpida que va escriure la seva vida al poble dia a dia, la relació amb el seu marit, amb els veïns, etc. Però ella amagava un gran secret, l'amor que sentia pel seu cosí.

Aquests dos personatges femenins són molt semblants, tot i que els separen molts anys: les dues escriuen, les dues són dones valentes que van viure un amor intens però fugaç. A través d'elles coneixem personatges secundaris que ens mostren la duresa i la crueltat de la vida de principi de segle a la muntanya, i també la duresa de la vida actual.

Les meves tietes —a les quals va dedicada aquesta novel·la— han estat sempre una font d'explicacions i anècdotes inacabables...

La meva família materna és de Cantonigròs des de fa segles. A casa meva —Cal Corder— hi havia hagut un hostal abans de la guerra, i a casa se'n parla sovint, com també es parla de la manera de viure d'aleshores. Les arrels deuen tirar, i més encara quan trobes a la casa pairal papers plens de pols que et remetent a la història de la família i del poble al segle XIX. Són aquelles coses que emocionen i que fan que et vinguin ganes d'escriure sobre allò. Però Cantoni —nosaltres en diem així— és molt petit, molt, i, per tant, és molt difícil imaginar-hi una ficció conservant-ne els topònims reals. Per això, a l'hora de situar-hi una novel·la, els he canviat tots, permetent així que la imaginació pogués jugar una mica al seu aire.

© Joan Puerto

Blanca Busquets i Oliu, nascuda a Barcelona, viu entre aquesta ciutat i Cantonigròs. Treballa de realitzadora i guionista a les emissores de Catalunya Ràdio des del 1986, i ha treballat de redactora durant set anys a Televisió de Catalunya. Escriu des dels dotze anys i ha publicat: *Presó de neu* (Proa, 2003), *El jersei* (Rosa dels Vents, 2006), traduït al rus (Inostranka, 2008) i a punt de publicar-se en alemany (DTV-Premium), *Tren a Puigcerdà* (Rosa dels Vents, 2007) i *Vés a saber on és el cel* (Rosadels Vents, 2009), traduït al castellà (*A saber dónde está el cielo*, Plaza & Janés, 2009). *La nevada del cucut* és la cinquena novel·la.

UN RECORREGUT PER LES SEVES OBRES

L'àvia Dolors fa un jersei per a la seva néta, asseguda en un racó de casa de la seva filla. Mentre teixeix observa els moviments dels habitants de la casa. Cada membre de la família, que en aparença és molt normal, guarda, en realitat, secrets inconfessables...

El que ningú no sap és que Dolors, tot i que ha passat una embòlia que l'ha deixat sense parla i sense mobilitat, no és ni sorda ni cega, ni ha perdut un bri de la seva brillant intel·ligència. I serà ella qui portarà el lector, ja des de la primera pàgina, de sorpresa en sorpresa, fins al més inconfessable de tots els secrets, el que ella mateixa amaga.

Un tren que cobreix la línia Barcelona-Puigcerdà s'atura al bell mig de la Plana de Vic. És el matí de Sant Esteve. A dintre un vagó, hi ha dotze persones que aparentment no tenen res a veure les unes amb les altres. És clar que, en el fons, totes es coneixen molt més del que es pensen... i no saben que el que els ha passat o el que els passarà en un futur molt pròxim depèn, en gran mesura, d'algú que és en aquest mateix vagó...

Una vegada més, Blanca Busquets ens sorprèn amb la seva extraordinària habilitat per perfilar vides en una trama emotiva i humana, escrita amb ofici i amb unes veus entranyables i plenes de força.

Tots tenim un passat, fins i tot el presentador del programa de ràdio més escoltat del país. Però per culpa d'una terrible equivocació, en Sergi, fins avui estrella mediàtica, es veurà perseguit per aquest passat que, ara que ho té tot, pot deixar-lo sense res, començant pel prestigi i acabant per la feina. I és que no se sap mai qui o què hi ha darrere d'aquella veu que sentim cada les tardas...